

Thăm Viếng Taj Mahal, Ấn Độ

Nguyễn Thị Ngọc Hạnh

Agra có nhiều di tích lịch sử, đền thờ nguy nga tráng lệ. Taj Mahal là một trong các điểm nóng thu hút du khách nên ai đến New Delhi cũng đi thêm mấy tiếng nữa để viếng kiến trúc nổi tiếng trên thế giới. Có nhiều phương tiện di chuyển đi đến Agra như xe bus, xe lửa, rẽ nhưng chen chúc chật chội, xe đồ cũng thế. Đi máy bay nhanh nhất độ 45 phút nhưng không thấy phong cảnh hai bên đường. Từ New Delhi đi Agra thăm Agra Fort và Taj Mahal cũng mất khoảng 3 tiếng lái xe, nếu nghỉ ngơi dọc đường thì lâu hơn.

Hôm viếng đền Taj Mahal, khách sạn giới thiệu chúng tôi một hướng dẫn du lịch chuyên nghiệp từ chiều hôm trước. Anh cho biết muốn xem đền lúc mặt trời mọc nên đi sớm khoảng 6g30, còn không 8 giờ anh có mặt tại khách sạn. Chúng tôi dặn anh đến 8 giờ vì chúng tôi có 2 bác tài có thể đưa đi xem sớm nếu muốn. Sáng sớm Raj đưa 2 người con lớn và tôi xem đền lúc ánh dương hồng vừa xuất hiện nơi chân trời. Hai vợ chồng người em ở lại khách sạn với các cháu nhỏ.

Chúng tôi đến Taj Mahal khi ngọn cỏ còn ẩm ướt sương đêm nhưng đã có nhiều du khách đến trước chúng tôi. Đền bằng đá marble trắng; tuy nhiên dưới ánh bình minh, ngôi đền có màu vàng nhạt. Các cháu và tôi đi vòng quanh chụp ảnh góc nọ góc kia xong trở về khách sạn dùng điểm tâm với gia đình. Khách sạn có thức ăn Ấn và thức ăn Âu Mỹ, bánh croissant, trứng chiên, jambon, oatmeal, các loại cereals, sữa chua, trái cây, nước trái cây, cà phê, trà... miễn phí buổi sáng. Ăn trưa và ăn tối phải trả tiền thêm. Chiều hôm qua chúng tôi ăn tối ở khách sạn thay vì ngoài phố như dự tính. Tôi xin kể chuyện hôm qua. Nguyên nhân là vì sau khi đi xem Agra Fort xong về tắm rửa nghỉ ngơi chốc lát, 2 bác tài đã đưa chúng tôi đi một vòng phố phường, xem các tiệm bán quà lưu niệm, bán vật dụng bằng da, tiệm nữ trang. Ấn độ là nơi sản xuất các loại hồng ngọc (ruby) và bích ngọc (emerald) nên giá tương đối rẻ hơn Mỹ và trong khách sạn. Tôi nghĩ 2 bác tài có thể quen thuộc với các tiệm buôn vì nhân viên có vẻ vui mừng khi gặp 2 bác ấy. Cô em tôi mua ít quà lưu niệm, ví cầm tay bằng da, một bộ trang sức bằng bạc sáng ngời để làm quà cho bạn bè ở Mỹ. Hai bác tài cũng đưa chúng tôi đi qua các đền thờ Hồi giáo, Ấn độ và Thiên chúa giáo. Nơi thờ phượng nào cũng lộng lẫy, chạm khắc công phu khéo léo. Những người Ấn đến đền thờ mặc y phục nhiều màu sắc rực rỡ, vui mắt. Mấy bà có chấm đỏ ở trán giữa 2 chân mày.

Trong khách sạn nơi gift shop hàng gì cũng có, khăn quàng tơ, cây rọc giấy bằng bạc, giày dép, hồng ngọc, kim cương, quần áo tơ lụa... Cái gì cũng đẹp, tốt, không sợ mua lầm trả hớ, nhưng đắt hơn tiệm ngoài phố. Mua hàng các tiệm buôn nên đi với hướng dẫn viên vì không biết giá sẽ mua đắt. Không nên mua hàng hóa của người bán hàng rong trên vỉa hè. Trên đường đi từ New Delhi đến Agra tôi thấy dân nông thôn gầy và đen nhưng ở đô thị, mấy ông bà chủ tiệm và người Ấn đi ngoài đường phần lớn tròn trịa, có người rất là tròn. Không thấy ai gầy nhom dù là người lao động kéo xe. Hai bác tài lái xe cho chúng tôi ăn rau từ bé đến lớn nhưng người cũng đầy đặn. Phụ nữ Ấn ở Agra có người làn da sáng, có thể gọi là trắng.

Xin trở lại chuyện Taj Mahal và anh hướng dẫn du lịch chuyên nghiệp. Anh đến đúng giờ. Anh giới thiệu tổng quát nước Ấn để chúng tôi có khái niệm như đất rộng đứng thứ 7, dân đông thứ 2 thế giới. Ấn Độ có tài nguyên thiên nhiên phong phú, lắm di tích lịch sử và thắng cảnh, nhiều kiến trúc cổ xinh đẹp, đền, nhà thờ đồ sộ, trang nghiêm. Ấn thường có lễ hội và nhiều sắc tộc khác nhau, thờ nhiều vị thần linh, thần chim, thần rắn, thờ linh vật Linga. Phong tục tập quán Ấn cũng đặc biệt thú vị so với các quốc gia trên thế giới. Anh thí dụ em bé trai Ấn từ khi ra đời đến 1 tuổi không ai được phép cắt tóc em. Phải xin phép thầy tu của gia đình, hẹn ngày để được thầy làm lễ cắt tóc lần đầu tiên. Gia đình và họ hàng dự lễ có khi đến 30, 40 người hay hơn, tùy gia đình đông hay ít và tình trạng tài chánh của mỗi gia đình. Phải mang lễ vật trang trọng theo trong ngày lễ. Nếu đền ở trên đồi, núi, ông bà của bé già yếu không đi được thì thuê người...cõng. Ý của anh là buổi lễ cắt tóc rất trân trọng trong khi các nước khác việc cắt tóc trẻ con thật tầm thường không cần lễ nghi chi hết. Không phải tất cả mọi người Ấn đều theo tập quán đó mà tùy theo sắc tộc và tôn giáo. Anh cũng kể một số địa điểm du lịch hấp dẫn du khách ở Ấn mà Taj Mahal là một. Anh Sai nhắc nhớ khi đền thờ hay lăng mộ Ấn, du khách không nên biểu lộ tình cảm, có cử chỉ quá thân mật nơi chốn trang nghiêm ...

TAJ MAHAL

Hướng dẫn viên cho biết Taj Mahal là lăng mộ bằng đá marble trắng nổi tiếng thế giới một phần do kiến trúc đặc biệt và một phần vì mối tình thơ mộng của hoàng đế Jahan, vua đất nước phần thịnh thời bấy giờ. Vua

Mughal Shah Jahan xây cho hoàng hậu yêu quý Mumtaz ngôi mộ đẹp và tốn kém nhất khi bà vĩnh biệt đời sống hoa gấm và người chồng chung thủy lúc sanh người con thứ 14. Nước Anh tặng nhà vua danh hiệu “chồng chung thủy” vì ở Ấn một người trung lưu khi vợ chết, chồng cưới vợ khác là việc bình thường và được xã hội chấp nhận. Một vị vua thời phong kiến ngoài hoàng hậu (thê) còn có 3 bà phi (thiếp) và cả ngàn nàng hầu, cung nữ. (Nghe đến đây cô em nói nhỏ với tôi là nếu vua có nhiều bà như thế chắc còn xương với da, làm sao mà lo việc nước được?) Vua Shah Jahan từ lúc hoàng hậu qua đời tới lúc vua chết mấy chục năm sau, không thấy sử sách nào ghi ông lập hoàng hậu khác. Như thế tình yêu thương vợ của nhà vua thật phi thường, đáng quý, đáng nể và đáng được ghi vào lịch sử. Chuyện tình lãng mạn nhà vua cũng là nguồn cảm hứng cho các thi, văn sĩ trong và ngoài nước viết thành áng văn hay bài thơ hay, ca ngợi mối tình tuyệt đẹp nhà vua.

Sai cho biết Taj Mahal xây năm 1632 và hoàn thành năm 1653 với cả ngàn công nhân, kỹ sư, kiến trúc sư tham dự. Có hơn 1.000 voi dùng để chuyên chở vật liệu xây cất. Các thợ thủ công, các nhà điêu khắc tài giỏi, các thợ đá trong nước được vời đến thủ đô xây lăng mộ. Vật liệu có thứ mua tận Tây Tạng, Sri Lanka, có loại đá quý mua tận bên Trung quốc như cẩm thạch...

Taj Mahal hình vuông, mỗi cạnh 55 mét bằng đá marble trắng xây trên nền đá trắng cao. Bên trong Taj Mahal chia làm nhiều phòng. Gian giữa rộng nhất, là ngôi mộ hoàng hậu Mumta, lớn hơn mộ vua Jahan ở gần bên về phía tay trái từ cửa chính đi vào. Ở mỗi góc nền lăng có một cột tháp (minaret) như ở các thánh đường Hồi giáo. Sai nói cột này cao khoảng 40 m và chia làm 3 phần bằng nhau. Giữa lăng có mái vòm hình củ hành. Đỉnh mái vòm trang trí 1 cột nhỏ và nhọn, dát vàng thật cho đến đầu thế kỷ thứ 19. Nay thì chóp nhọn của cột trên đỉnh tháp Taj Mahal bằng đồng. Sai cũng không biết triều đại nào đã thay đổi từ vàng thành đồng. Lăng mộ đổi màu tùy theo ánh nắng mặt trời: sáng vàng nhạt khi mặt trời mới mọc, trưa màu trắng khi ánh nắng lên cao và hồng lúc xế chiều. Dưới ánh trăng, màu trắng ngôi mộ thành màu sáng bạc. Vách tường, nền đá, mái vòm, cột đều chạm khắc hoa lá hay các hàng chữ không biết là kinh hay một bài thơ, đoạn văn?

Bức tường và cột trước lăng khảm hồng ngọc, kim cương, bích ngọc, cẩm thạch và các loại đá bán quý. Tất cả 28 loại nhưng không viên đá quý nào còn nguyên vẹn, hầu hết bị cạy gỡ sút mẻ lem nhem. Theo Sai, có thuyết cho đá quý và bán quý bị quân sĩ Anh cạy lấy trong thời kỳ chiếm đóng, có thuyết cho các quý kim trên tường do kẻ xấu địa phương ăn cắp cạy ra. Chung quanh lăng có tường rào, cửa mở về phía bờ sông. Trước mặt lăng là hồ nước bằng đá marble hình vuông dài. Sân cỏ gần hồ nước xanh mướt, cát tĩa gọn gàng xanh xán. Những cây kiểng trồng dọc theo lối vào lăng lá xanh tươi, ngọn cây được cắt ngang bằng phẳng. Lúc chúng đến trước lăng có nhiều nhà nhiếp ảnh chuyên nghiệp, máy ảnh sẵn sàng, chờ được thi thố tài năng. Sai nói các du khách không ai chụp ảnh Taj Mahal đẹp bằng những người này. Họ hành nghề nhiếp tại ngôi đền hàng chục năm, biết rõ góc cạnh nào để chụp hình cho đẹp, thí dụ họ cho du khách đứng đưa tay thế nào để khi ra hình giống như tay khách sờ đụng đỉnh nhọn trên nóc tháp.

Theo ý quê mùa của tôi các lâu đài Pháp, Mỹ huy hoàng lộng lẫy vì sự sạch sẽ, phòng ốc rộng rãi, tranh ảnh màu sắc đẹp. Cung điện Thái Lan rực rỡ gây sự chú ý du khách vì mảnh thủy tinh, kính màu lóng lánh gắn lên tường, lên cửa, màu vàng sáng chói trên nóc cung điện. Nhưng chưa nơi nào trong những nơi kể trên dùng kim cương, bích ngọc, hồng ngọc gắn lên cột, lên cửa như ở Ấn. Có thể tôi giống như “người mù sờ voi” không biết các lâu đài sang trọng xa hoa những nơi chốn khác nhưng tôi thật sự ngưỡng mộ sự khéo léo, trang trí công phu và đẹp mắt, các công trình xây cất tuyệt vời của người Ấn thuở xưa.

Chúng tôi chia tay với người hướng dẫn khi về đến khách sạn và chuẩn bị hành lý để lên đường đi Jaipur, thành phố có phong tục tập quán khác lạ, vào buổi sáng hôm sau...